

mulere bestemmelsen i lovens § 25 således, at apotekernes åbningstider fastsættes nogenlunde svarende til butikernes almindelige åbningstider med mulighed for dispensation, men man har fundet det mest hensigtsmæssigt, at indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om apotekernes ekspeditionstider. Det vil herved være muligt at fastsætte en normalt gældende åbningstid, som forudsættes at blive nært svarende til almindelig butiksåbningstid, og samtidig give mulighed for at tillempe reglerne for de enkelte apoteker efter de lokale forhold, hvor det vil være påkrævet — eventuelt kun på visse årstider — at forlænge åbningstiden, eller hvor det kan tillades, at åbningstiden afkortes.

Efter de for tiden gældende bestemmelser skal der ved ethvert apotek principielt være etableret vagt såvel om natten som på søn- og helligdage, enten således at apoteket altid er umiddelbart tilgængeligt for ekspedition eller ved, at publikum ved henvendelse til apoteket er i stand til at blive bekendt med, hvor den vagthavende farmaceut bor eller opholder sig, således at den pågældende kan tilkaldes til ekspedition. I byer, hvor der findes 2 eller flere apoteker, og hvor der er etableret vagtskifteordning, eller som i hovedstaden, hvor der er en ordning med faste vagtapoteker, har man dog lempet, respektive ophævet, denne vagtforpligtelse.

Det foreliggende forslag til ændring af apotekerlovens § 25 tager sigte på at gennemføre en begrænsning i apotekernes pligt til nat- og helligdagstjeneste.

Uanset om et apotek i henhold til den foreslåede nyordning skulle få fritagelse for egentlig vagttjeneste, forudsætter det, at der gennemføres en ordning, som sikrer befolkningens forsyning med den nødvendige medicin — også uden for apotekernes normale åbningstider. Det bemærkes i denne forbindelse, at det er under overvejelse eventuelt at pålægge de apoteker, der har vagttjeneste, at sørge for udbringelse af medicin til områder på landet, hvor det stedlige apotek er blevet fritaget for vagttjeneste, i tilfælde, hvor lægen skønner det påtrængende nødvendigt, at medicinen bringes til veje, før forsyning kan ske fra det stedlige apotek.

Ifølge den foreslåede tilføjelse til lovens § 86 (jfr. lovforslagets § 1, nr. 20) kan indenrigsministeren for Grønlands vedkommende foretage sådanne afvigelser fra loven, som de særlige grønlandske forhold tilsiger. Ministeren har over for udvalget tilkendegivet, at sådanne afvigelser fra loven kun vil blive foretaget efter forudgående forhandling med ministeren for Grønland.“

Med enkelte ændringsforslag, hvoraf de væsentligste er omtalt foran, indstilledes lovforslaget til vedtagelse af udvalget som helhed.

Efter at ændringsforslagene var vedtaget ved 2. behandling, vedtoges lovforslaget ved 3. behandling enstemmigt.